

Posudek na bakalářskou teoretickou práci Khin Khin Hsu

"Kyi Soe Tun v myanmarských kinech napříč transformací"

Historie myanmarské kinematografie je velmi málo zmapovaná oblast a to jak v samotné Barmě, tak v jiných zemích, proto považuji tuto bakalářskou práci za velmi cennou a přínosnou. Bakalářská práce Khin Khin Hsu nabízí komplexní vhled do barmské národní kinematografie prostřednictvím zasazení tvorby jednoho režiséra do širšího kontextu. Ono kontextuální uchopení je přitom vsutku široké: dozvíme se, jaké standardní rozdělení rolí při tvorbě v Myanmaru funguje, jak se tam přistupuje k hercům, jakým technickým vybavením tamní filmoví tvůrci disponují, naznačena je i role a kvalita filmové kritiky, stejně jako proces distribuce a role kinematografie v životech obyvatel. Je výborné, že Khin takto ukazuje celkový dispozitiv myanmarské kinematografie – včlenit tolik informací do biograficky zaměřené práce jistě nebylo snadné. Na druhou stranu občas by tyto kontextuální informace potřebovaly jasnější usazení (např. namísto obecných vět o tom, že kdysi dříve byla barmská kinematografie taková a taková, by bylo dobré uvádět, o jakém přesně období se mluví a kdy a proč konkrétně se udála změna oproti předchozímu stavu), aby bylo možno tento text využít jako solidní historický zdroj. Podobně pak pevnější faktografické ukotvení by bylo na místě u některých hodnotících či zobecňujících tezí, například o tom, jak reaguje myanmarské publikum na populární herce, na žánrovou kinematografii apod. – jsou to sice zajímavé informace, ale někdy působí příliš subjektivně, pokud nejsou opřeny o podrobnější sociologický či demografický průzkum. Khin logicky nemůže znát osobně majoritu diváků v Barmě, proto obecná tvrzení o jejich diváckých preferencích a návycích by bylo dobré zaštitit odkazem na nějaký výzkum, který nicméně, zdá se, prozatím neexistuje. Navzdory těmto drobným výtkám je přiblížení situace myanmarské kinematografie v úhrnu přínosné a informačně bohaté.

Druhá část práce pak spočívá v analýze role režiséra Kyi Soe Tuna v rámci myanmarské kinematografie. Velmi oceňuji, že se Khin nespokojila pouze s estetickou tematicko-formální analýzou jeho díla (i když i ta je zajímavá), ale pokusila se nahlédnout na jeho institucionální angažmá v širším kontextu, tedy zkoumala i jeho působení v různých školách či filmařských organizacích, stejně jako jeho texty a veřejná vystoupení. Kyi Soe Tun se tak stává příkladem tvůrce, jenž zaujal jak artové, tak i širší publikum a zároveň působil po mnoho let jako aktivní komentátor situace myanmarské kinematografie. Text přináší vhled do několika specifických rysů jeho snímků, jako je např. práce s metaforami či narativní komplikování děje pomocí zdánlivě nesouvisejících scén. Je škoda, že pro českého čtenáře zde není silněji podchycen rozdíl mezi stylem Kyi Soe Tunových filmů a filmařskými postupy, na které jsme zvyklí z evropské či americké kinematografie, ale chápu, že se autorka bakalářské práce nemohla věnovat všem potenciálně zajímavým oblastem. Snaží se přitom situovat Kyi Soe Tunovo dílo v rámci myanmarské kinematografie, tedy ve vztahu k obvyklé žánrové tvorbě inspirované korejskými či indickými snímky, a i takovéto srovnání umožňuje vytvořit si o jeho tvorbě konkrétnější obrázek. Co se týče analýzy institucionální role Kyi Soe Tuna, mohlo textu myslím prospět, kdyby byl použit nějaký jasnější metodologický nástroj, jenž by umožnil jeho pozici lépe definovat a zhodnotit, tedy kdyby se pracovalo např. s diskurzivní analýzou, s kulturními studii apod. – v současné podobě se jedná zatím o popis poměrně fragmentární, z něž pro mne nevysvítá zcela jasně, jaká přesně tedy byla role Kyi Soe Tuna v barmské kinematografii, jaké měla či neměla důsledky, o jakých obecnějších procesech v rámci určitého filmového dispozitivu vlastně svědčí.

Z hlediska stylu psaní je bakalářská práce Khin limitována tím, že neovládá zcela dobře češtinu a překlad textu trpí leckterými problémy. Na mnoha místech jsem tak váhala, zda daná věta je skutečně názorem autorky, nebo se jedná o neobratný překlad; občas bylo pak očividné, že překladem došlo k matoucím posunům (např. když v pasáži o kinech v Barmě bylo místo slova kino používáno divadlo atd.). Na některých místech pak text působí poněkud skokově, nevede čtenáře jasně a srozumitelně od nějaké teze k pointě; jinde pak zůstaly pravděpodobně po předchozích úpravách zachovány dvě verze stejné pasáže, která se kvůli tomu opakuje v jemně pozměněné verzi dvakrát za sebou. Text také nedodrжуje zcela správně citační normu, obzvláště v případě internetových zdrojů.

Přes tyto výtky považuji bakalářskou práci Khin za hutný a informačně přínosný text. Svědčí o tom, že si dala velkou práci, jak se shromažďováním údajů, tak s jejich zobecňováním, a že dokáže vnímavě analyzovat filmová díla, odhalovat jejich tematická, narativní a formální specifika. Celkově navrhuji hodnotit bakalářskou práci Khin Khin Hsu známkou C (samotná práce je přitom obsahově podle mne za B; o jeden stupeň to ovšem snižuji kvůli četným formálním a stylistickým nedostatkům zaviněným podle mého soudu z velké míry ne zcela kvalitním překladem do češtiny).

V Bílku 11. 9. 2016

Helena Bendová

